

Zápis ze zasedání Komise pro koncepci studia **konaného dne 14. září 2017**

Přítomní členové: doc. I. Bažantová, doc. K. Beran, doc. R. Boháč, prof. S. Černá, prof. M. Damohorský, dr. T. Dobřichovský, dr. O. Frinta, prof. A. Gerloch, J. Horký, doc. M. Chromá, A. Kalašnikovová, prof. M. Karfíková, prof. R. Král, B. Ohnoutková, dr. D. Patěk, P. Potůček, M. Říha, dr. M. Sobotka

Nepřítomní členové: prof. J. Dvořák (zastoupen dr. O. Frintou), prof. J. Jelinek, doc. J. Kysela (zastoupen mgr. T. Friedlem), prof. J. Pichrt (zastoupen dr. J. Morávkem), prof. M. Skřejpek, dr. J. Staša (zastoupen dr. J. Rajchlem), prof. P. Šturma

Přizván: Mgr. M. Sojka

1. Požadavky na diplomové práce v návaznosti na nová pravidla pro organizaci studia

Doc. Boháč informoval o nových pravidlech vztahujících se k diplomovým pracím. S účinností od 1. října 2017 byla přijata nová úprava v Pravidlech pro organizaci studia (POS). Touto úpravou se řídí všechny práce odevzdané od tohoto data. Doc. Boháč v této souvislosti vyzval k benevolentnějšímu posuzování prací odevzdaných na začátku účinnosti těchto pravidel.

Opatření děkana č. 12/2014 upravující podrobnosti pro závěrečné práce, jejich zadávání, odevzdávání a zveřejňování dosud zůstává v účinnosti. Přípravuje se však nové opatření, které by mělo být projednáno na listopadovém zasedání AS PF UK.

Jednotlivé změny:

a/ Zadávání diplomových prací

Nové opatření děkana č. 11/2017 stanoví nejvyšší počty vedených kvalifikačních prací, jejichž počet u jednotlivého pedagoga nesmí přesáhnout 15 u diplomových prací a 10 u disertačních prací s tím, že celkový počet vedených prací by zpravidla neměl být vyšší než 20 prací celkem.

Vedení rigorózních prací se pro účely opatření děkana nezohledňuje. Podle přechodného ustanovení je nutné počty vedených prací uvést do souladu s opatřením nejpozději do 30. září 2019. Je proto třeba vypisovat počet témat diplomových prací a zadávat individuální témata tak, aby nejvyšší počty nebyly překračovány.

b/ Rozsah diplomové práce (čl. 43 odst. 1 POS)

Minimální požadovaný rozsah vlastního textu diplomové práce včetně poznámek pod čarou je nejméně 108 000 znaků včetně mezer vlastního textu (bez ohledu na počet stran v listinné podobě). Vlastním textem je část od úvodu (včetně) do závěru (včetně); veškeré poznámky

pod čarou (odkazy) ve vlastním textu se započítávají. Počet znaků bude student udávat v čestném prohlášení v diplomové práci.

c/ Náležitosti diplomové práce (čl. 43 odst. 2 POS)

Diplomová práce musí mimo vlastní text obsahovat: a) titulní stránku, b) název diplomové práce a jeho překlad do anglického jazyka, c) prohlášení podle čl. 43 odst. 3 POS, d) prohlášení o počtu znaků vlastního textu diplomové práce včetně poznámek pod čarou, e) obsah, f) seznam použitých zdrojů, g) abstrakt v českém jazyce, anglickém jazyce a případně jazyce práce; rozsah abstraktu je nejméně 1 800 znaků včetně mezer, h) alespoň 3 klíčová slova v českém jazyce, anglickém jazyce a případně jazyce práce.

e/ Jazyk diplomové práce (čl. 45 POS)

Je-li práce napsána v cizím jazyce, nejsou již povinnou součástí práce teze v jazyce českém.

f/ Odevzdání diplomové práce (čl. 44 POS)

Nově se upouští od povinnosti odevzdat alespoň jeden stejnopis práce v pevné vazbě (požadavek na tři stejnopisy v listinné podobě trvá).

g/ Plagiátorství (čl. 37 POS)

Nově bude na univerzitní úrovni namísto Theses používán k odhalování plagiátů nový systém Turnitin. Povinně by měl být užíván od AR 2018/19.

Pokud se komise usnese, že práce je plagiátem, bude mít student možnost se k této skutečnosti vyjádřit. V případě nepochybného zjištění, že je práce plagiátem, bude student hodnocen „neprospěl“.

2. Omluvy ze zkoušek a postup při udělování administrativních „N“

Přílohou zápisu jsou formuláře omluvy ze zkoušky a z části státní závěrečné zkoušky, aktualizované v návaznosti na závěry jednání komise. Prostřednictvím tohoto formuláře se bude student omlouvat v případě, že již uplyne termín pro odhlášení se ze zkoušky prostřednictvím IS. Omluva telefonickou formou možná nebude, lze však nejprve odeslat emailovou zprávu, jejíž přílohou bude elektronicky vyplněný formulář, který bude následně doplněn o přílohy a vlastnoručně podepsán.

Omluva se v případě postupových zkoušek podává na příslušnou katedru, v případě státních zkoušek na studijní oddělení, která žádost včetně příloh předá k vyřízení příslušné osobě.

Žádost vyřizuje zkoušející, nebo předseda zkušební komise u postupové zkoušky nebo předseda komise u státní zkoušky. Jeho závěr může být předmětem přezkumu, ke studentově žádosti o přezkum postupové zkoušky či KLP se vyjádří garant předmětu. Přezkum provádí proděkan pro magisterský studijní program, jehož tím pověřil děkan fakulty. Tímto způsobem bude i sjednocována praxe při posuzování omluv.

Pro podání omluvy není stanovena maximální lhůta. Stejně tak nebude upravena lhůta pro vyjádření zkoušejícího. Dosud nevyřešenou otázkou v tomto směru je postup v případě, že se jedná o omluvu třetího pokusu vedeného v IS jako propadlého, což brání studentovi v přihlášení na termín nový.

3. Příprava aktualizace studijního programu pro akademický rok 2018/19

Proděkan Beran vyzval katedry k zahájení diskuse nad nastavením (ko)rekvizit jednotlivých předmětů. Tato otázka bude komisí pro koncepci studia projednávána nejdříve v únoru 2018.

Z řad studentských členů komise zazněla připomínka stran prerekvizit a korekvizit stanovených pro povinně volitelné předměty, které do značné míry brání jejich zápisu studenty prvních dvou ročníků, ačkoliv by bylo vhodné i jim umožnit ve větším rozsahu se zabývat platným právem.

4. Nahrávání a zveřejňování přednášek na Youtube

Otázka nahrávání a zveřejňování audiovizuálních záznamů přednášek byla předmětem rozsáhlé diskuse. V úvodu seznámili s právním hodnocením takového postupu z hlediska práva autorského a pracovního dr. T. Dobřichovský a dr. J. Morávek.

Stanovisko Ústavu autorského práva, práv průmyslových a soutěžního práva k autorskoprávní stránce nahrávání přednášek vypracované dr. T. Dobřichovským je přílohou č. 1 zápisu z jednání kolegia děkana konaného dne 1. 6. 2017.

Stanovisko katedry pracovního práva a práva sociálního zabezpečení k problematice pořizování audiovizuálních záznamů přednášek ze dne 13. 9. 2017 a vyjádření katedry trestního práva k otázce nahrávání přednášek ze dne 8. 9. 2017 jsou přílohou tohoto zápisu.

Z obou stanovisek vyplynulo, že podmínkou právní přípustnosti nahrávání a zveřejňování přednášek je svobodný souhlas přednášejícího – předchozí i následný (autorizace konečné podoby díla po nutných technických úpravách). Přednes vyučujícího nelze považovat za vytvoření zaměstnaneckého díla.

Dr. Morávek poukázal na nutný požadavek nezbytnosti pro zpracování tohoto projevu osobní povahy. Z tohoto pohledu se zdá být dostačující zvukový záznam přednášky doprovázený případně promítanou prezentací (vizuální zachycení a zveřejnění přednášky tento požadavek překračuje).

Před zahájením diskuse tlumočil doc. Beran názor děkana, který považuje za vhodné nezříkat se žádné z forem výuky, jež by mohla být přínosná. V této souvislosti nejde jen o magisterské studium, ale i kurzu celoživotního vzdělávání a univerzity třetího věku.

Z vyjádření jednotlivých členů komise:

Prof. Gerloch zdůraznil nutnost technického zpracování záznamu a poukázal na vhodnost využití nahraných přednášek pro Juridikum a kombinované či externí studium, pokud by bylo zavedeno. V prezenčním studiu by měla být zachována fyzická přítomnost studenta na přednáškách.

Kol. Kalašnikovová upozornila na faktické nastavení studia, které nevyžaduje průběžnou činnost a účast studentů, kteří svou aktivitu koncentrují do přípravy na jednotlivé zkoušky. K jejich úspěšnému absolvování není účast na přednáškách nezbytná. V reakci na to prof. Gerloch uznal, že při implementaci kreditního systému bylo u předmětů ukončených zkouškou upuštěno od jiných forem kontroly (zápočty). To vedlo k dalšímu snížení účasti na výuce. Při výuce teorie práva je proto tato další forma kontroly opětovně zaváděna.

Kol. Říha odkázal na dotazníkové zjišťování jednotlivých aspektů (ne)účasti na přednáškách. Nesdílí obavu z dalšího poklesu účasti na přednáškách v případě jejich zveřejňování. Naopak se domnívá, že tím může být zájem o odpřednášenou materii posílen (s odkazem na počty zhlédnutí již nahraných přednášek). S tímto názorem se ztotožnila i kol. Kalašnikovová.

Kol. Potůček za klad publikace přednášek označil možnost zopakování odpřednášené materie a tento postup ocenil jako další formu výukového materiálu.

Kol. Ohnoutková zdůraznila realitu trhu práce nastolující požadavek získání praxe při studiu, což vede studenty ke zhuštění své účasti na (seminární) výuce do dvou dnů. Možnost online sledování přednášek by umožnilo lepší přípravu na semináře, ale i doplnění zápisků z přednášek, na kterých byl student fyzicky přítomen. Nahrávání přednášek je tak v souladu s častým fakticky distančním charakterem studia.

Kol. Horký označil nahrávání přednášek za vizitku fakulty, podporující variabilitu učebních pomůcek, a odkázal na praxi jiných fakult, na nichž online dostupnost přednášek k poklesu účasti nevedla. Uznal formu audio záznamu jako dostačující.

Doc. Boháč (stanovisko formulované do zápisu):

“Pořizování audiovizuálních záznamů přednášek v jakýchkoli studijních programech a jiných kurzech (např. CŽV, U3V) by nemělo být ani nařizováno, ani zakazováno. Vždy by mělo záležet na konkrétním vyučujícím, zda bude s pořizováním záznamu souhlasit nebo nebude. Pořizování záznamu nebrání, pokud je forma studia prezenční, neboť záznamy jsou učební pomůckou, doplňkem k prezenčním formám výuky (přednášky, semináře). Je však třeba důsledně dodržovat právní předpisy při pořizování takových záznamů.”

Dr. Sobotka zdůraznil dobrovolnost nahrávání a nutnost zajištění technických podmínek zpracování záznamu.

Prof. Král uznal vhodnost nahrávání s tím, že musí být zachována dobrovolnost nahrávání.

Doc. Chromá v souvislosti s úvahami o nutnosti ochrany osobnostních práv studentů zúčastněných na přednášce upozornila, že již nyní jsou na záznamech postavy studentů „rozmazány“.

Dr. Rajchl informoval o záporném stanovisku katedry správního práva.

Doc. Frinta akcentoval svébytnost živé přednášky, při níž je nutné reagovat na přítomné publikum (například zopakováním určitých informací pro účely jejich záznamu). Kvalitní živá přednáška pak při sledování ze záznamu může působit až neprofesionálně. Přednáška určená ke zveřejnění by proto měla být spíše nahrána „uměle“ – bez účasti publika a s potřebnými technickými zásahy. V takovém případě je však na zvážení, zda při takto zpracované přednášce je nezbytná též fyzická účast pedagoga na přednášce, který by případně mohl jen ve vymezeném čase (např. po přednášce) reagovat na podněty publika.

Prof. Černá informovala, že katedra obchodního práva společné stanovisko v této otázce nezaujala a ponechává další postup na uvážení každého jednotlivého pedagoga. Poukázala na časovou náročnost spojenou se zveřejněním přednášky, když po samotné přípravě a přednesu materie by měl pedagog záznam prohlédnout a sdělit, jak konkrétně by měl být záznamem před zveřejněním upraven, a pak ještě zkontrolovat konečnou podobu. To vše v kontextu narůstající administrativní agendy pedagogů. Upozornila dále na ztrátu autenticity přednášejícího, který mnohdy bude „svázán“ kamerou. Shodně i s jinými (zejména s prof. Damohorským) konstatovala, že při vědomí nahrávání přednášky nebudou přednášející užívat častých prvků oživujících přednášky (žerty a jiné nevážné poznámky). Závěrem předeštlá obecnou otázku toho, zda se v dnešním kontextu přednášky již nepřežily a zda by na jejich úkor neměla být posílena seminární výuka, jež díky své kontaktní podobě je větším přínosem pro studenty i pedagogy.

Doc. Bažantová opětovně zdůraznila dobrovolnost nahrávání a nezbytnost omezení přístupu jen na pedagogy a studenty. Uvedla, že je i nutné opětovně zvážit celkovou souvztažnost výuky (provázanost přednášek, seminářů a zkoušek). Uvedla též neúspěšný příklad, kdy zavedení online přednášek při výuce vedlo v horizontu tří let k naprostému úpadku zájmu studentů.

Doc. Beran vyjádřil svůj záporný názor k nahrávání a zveřejňování přednášek. Důvodem je jednak to, že přednáška ztratí svoji autenticitu. Zároveň považuje za velmi pravděpodobné, že takto nahrané přednášky uniknou a budou využívány i na jiných konkurenčních vysokých školách a právnických fakultách. Z těchto důvodů nepovažuje za vhodné zveřejňovat cykly přednášek, nýbrž spíše jen jednotlivé pilotní přednášky učitelů, kteří o to projeví zájem.

Závěrem shrnul stanovisko komise takto:

Komise zachovává neutrální postoj, nevyslovuje ani pozitivní, ani negativní závěr k nahrávání a zveřejňování přednášek. Konkrétní rozhodnutí bude ponecháno na volném uvážení každého jednotlivého pedagoga. Nahrávání a zveřejnění přednášek je možné jen s předchozím souhlasem s nahráváním a následným písemným souhlasem konkrétního přednášejícího se zveřejněním. Součástí souhlasu by mělo být i určení doby zveřejnění záznamu s tím, že pedagog má právo kdykoliv v budoucnu dobu zveřejnění změnit (a to i rozhodnout o okamžitém odstranění záznamu). Přístup ke zveřejněným přednáškám musí být technickými prostředky omezen na studenty a pedagogy fakulty.

Přílohy:

1. Návrh formuláře „Omluva ze zkoušky“

2. *Návrh formuláře „Omluva ze státní závěrečné zkoušky“*
3. *Stanovisko katedry pracovního práva a práva sociálního zabezpečení k problematice pořizování audiovizuálních záznamů přednášek*
4. *Vyjádření katedry trestního práva k otázce nahrávání přednášek*

V Praze dne 21. 9. 2017

Zapsal:

Schválil:

.....
JUDr. Daniel Patěk, Ph.D.

.....
Doc. JUDr. Karel Beran, Ph.D.

Vyplňte omluvu na PC, vytiskněte a podepsanou omluvu doručte na příslušnou katedru

Příjmení a jméno:	<u>Klikněte sem a zadejte text.</u>	Datum narození:	<u>Datum</u>
Adresa, PSČ:	<u>Klikněte sem a zadejte text.</u>		
E-mail:	<u>Klikněte sem a zadejte text.</u>	Tel.:	<u>Klikněte sem a zadejte text.</u>
Ročník:	<u>Ročník</u>		

OMLUVA ZE STÁTNÍ ZÁVĚREČNÉ ZKOUŠKY

V souladu s čl. 9 odst. 12 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy se omlouvám z níže uvedené části státní závěrečné zkoušky

Předmět (kód a název):	<u>Klikněte sem a zadejte text.</u>
Datum a čas zkoušky:	<u>Klikněte sem a zadejte text.</u>
Předseda zkušební komise*	<u>Klikněte sem a zadejte text.</u>
Pokus o složení zkoušky:	1. ☐ 2. ☐ 3. ☐
Zdůvodnění omluvy: <u>Klikněte sem a zadejte text.</u>	
Omluvu dokládám těmito dokumenty	<u>Klikněte sem a zadejte text.</u>

Datum

.....

Datum

.....

Podpis studenta

Záznam sekretářky o doručení žádosti:	Datum, čas Podpis
Vyjádření předsedy zkušební komise:	Omlouvám Neomlouvám z následujících důvodů Datum: Podpis
Záznam o vložení omluvy do IS:	Datum: Podpis

* V případě, že studentovi není známo, kdo byl či bude zkoušejícím, doplní sekretářka katedry

Vyplňte omluvu na PC, vytiskněte a podepsanou omluvu doručte na příslušnou katedru

JUDr. Jakub Morávek, Ph. D.
tajemník
Katedra pracovního práva a práva sociálního zabezpečení
PRÁVNICKÁ FAKULTA
UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, moravek@prf.cuni.cz

Komise pro koncepci studia

V Praze dne 13. září 2017

**Věc: Stanovisko katedry pracovního práva a práva sociálního zabezpečení
k problematice pořizování audiovizuálních záznamů přednášek**

Vážení,

na zasedání katedry pracovního práva a práva sociálního zabezpečení, které se konalo dne 13. 9. 2017, jsem byl pověřen, abych zpracoval a Komisi pro koncepci studia předložil stanovisko katedry pracovního práva a práva sociálního zabezpečení k problematice audiovizuálních záznamů přednášek, což si tímto dovoluji učinit.

Dle názoru (již částečně dříve prezentovaného) katedry pracovního práva a práva sociálního zabezpečení (dále též jen „katedra“) není obsahem pracovního závazku akademického pracovníka povinnost při pracovním výkonu, zde přednášce, strpět zásah do osobnostních práv v podobě pořízení audiovizuálního záznamu zaměstnavatelem.

Fakt a argument, že prostředky moderní techniky něco takového nyní, s relativně zanedbatelnými náklady, umožňují, sám o sobě neobstojí, neboť podstatou „řešené otázky“ nejsou náklady na straně zaměstnavatele či dostupnost technických řešení, nýbrž osobnostní práva akademického pracovníka, která jsou bez ohledu na změny v moderních technologiích totožná, resp. stálá.

Fakulta ve svém záměru, zejména má-li zájem přenášet záběry na volně přístupný server, jakým je youtube, dle mínění katedry dosud nedostatečně zvažuje důsledky, které může zamýšlené řešení přinést pro akademické svobody.

Konečně, a to je z hlediska potenciálních rizik pro fakultu nejzásadnější, jak správně poukázal kolega Dobřichovský v dříve předloženém stanovisku, má věc vedle pracovněprávního aspektu ještě významné aspekty ochrany osobních údajů.

Pořizování audiovizuálního záznamu je zpracováním osobních údajů. Stejně platí o zpřístupnění takového záznamu prostřednictvím internetu. Základním předpokladem každého zpracování osobních údajů je legální a legitimní účel. Jaký je v tomto případě účel, není zcela jasné.

Budeme-li nicméně předpokládat, že účelem je poskytnout studijní materiály studentům, je zde druhá zásadní otázka, na jakém právním titulu ve smyslu ust. § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., resp. čl. 6 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, hodlá fakulta takové zpracování osobních údajů založit.

Pakliže povinnost strpět nahrávání není obsahem závazku akademického pracovníka, pak je vyloučena úvaha o titulu „*zpracování nezbytné pro plnění smlouvy*“; ten by ostatně byl vyloučen i tehdy, pokud by to obsahem závazku bylo, neboť by se nejednalo o nezbytné zpracování osobních údajů.

V takovém případě *de facto* zbývají jen dva možné tituly. Jednak ochrana práv a právem chráněných zájmů a jednak souhlas subjektu údajů/akademického pracovníka.

Ochranu práv a právem chráněných zájmů je taktéž třeba vyloučit. Důvodem je fakt, že ta cílí na jiné situace (ochrana majetku, ochrana života a zdraví, ochrana veřejného pořádku). Navíc, i kdybychom ji vyloučit nemuseli, zpracování by v kontextu shora uvedeného účelu - skutečnosti, že se jedná o denní/prezenční studium (při kterém je pravidelná docházka a účast na výuce předpokládána), faktu, že k dispozici jsou učební pomůcky v tištěné podobě, a dále zejména s ohledem na to, že jsou i jiná technická řešení - nemohlo v testu přiměřenosti, který je nedílnou součástí tohoto titulu, obstát.

Jako právní titul pro předmětné zpracování osobních údajů tudíž zbývá souhlas dotčeného akademického pracovníka jako subjektu údajů.

Aby mohl být souhlas relevantní, musí být zejména informovaný a svobodný; o svobodě souhlasu v rámci pracovněprávních vztahů se vedou poměrně živé diskuse již řadu let, nicméně lze věc shrnout tak, že souhlas bude svobodný, bude-li zaměstnanec prost nátlaku, i třeba způsobeného tím, že někteří jiní zaměstnanci souhlas dali a jemu je to podsouváno, a dále, že nebude negativně postižen za to, že jej neudělil, resp. že ostatní nebudou pozitivně zvýhodněni za to, že souhlas udělili (k tomuto v podrobnostech srov. zejména stanovisko pracovní skupiny 29 k definici souhlasu č. 15/2011 ze dne 13. července 2011).

Dále je zásadní, že z hlediska jak stávající praxe ÚOOÚ, tak principů ochrany osobních údajů plynoucích ze směrnice 95/46/ES, jak jsou mj. prezentovány expertní skupinou WP 29, a konečně i z obecného nařízení o ochraně osobních údajů, vyplývá, že princip nezbytnosti se uplatní i ve vztahu k souhlasu. Jinak a stručně řečeno, souhlas je relevantní pouze k takovému zpracování osobních údajů, které je nezbytné.

V tomto případě není nezbytné, aby byl pořizován audiovizuální záznam. Shora specifikovaný účel by stejně dobře například naplnil audiozáznam spolu s doprovodnou prezentací, která byla puštěna při přednášce atp. Dále není nezbytné, aby byl záznam na youtube. Má-li se jednat o materiál pro studenty, pak by k němu měli mít přístup pouze studenti, tzn. záznam by měl být uchován v úložišti s omezeným přístupem, kdy se navíc budou přístupy logovat.

Principům ochrany osobních údajů by taktéž odpovídalo zamezení pořizování kopií záznamu, tzn. tento by měl být přehrátelný pouze on-line z daného úložiště.

Bez významu v této souvislosti není ani právo kdykoli souhlas odvolat, které - dle výkladových stanovisek WP 29 - náleží každému subjektu údajů. Shodně v současné době stanoví již explicitně i obecné nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR).

Spolu s odvolatelností se nabízí poukázat ještě na dva významné aspekty, které již na jisto a přesně definuje obecné nařízení, a které dnes více méně existují pouze v judikatuře a doporučení WP 29. Jednak platí, že souhlas je odvolatelný bez sankce. Dále, a to je možná zásadnější, na tento případ by se aplikovalo právo být zapomenut, které je nyní známo zejména z rozhodnutí Google vs. Gonzales, a které je výslovně formulováno v rámci obecného nařízení.

Jelikož správcem, který záznam pořídil, by byla fakulta, měla by kroky spojené s právem být zapomenut a související likvidací realizovat fakulta.

Vedle těchto základních povinností je třeba řešit řadu dalších povinností a aspektů – právo na informace, zabezpečení zpracování osobních údajů, likvidaci atp.

Bez významu v této souvislosti není nový právní rámec pro ochranu osobních údajů, který nabude účinnosti v květnu roku 2018, ani z hlediska možného sankčního postihu (mimo jiné i v kontextu recitálů tohoto nařízení /GDPR/dle mého mínění nelze jinak, než věc řešit v kontextu nařízení). Vedle povinností a nároků, které na správce a zpracování osobních údajů nařízení klade, se nabízí vzít ze strany fakulty v potaz taktéž fakt, že se podstatně navyšuje výše možné sankce, a to z maximálně 5.000.000 Kč, resp. 10.000.000 Kč na 10.000.000 EUR, resp. 20.000.000 EUR.

Konečně lze vzpomenout, že pokud by snad nebylo účelem pořízení záznamu pouze zpřístupnění studijního pramene studentům, nýbrž (byť třeba dílčím způsobem) kontrola akademického pracovníka ve smyslu ust. § 316 ZPr, je zde nově i kompetence inspekce práce a skutková podstata přestupku podle § 24a odst. 1 písm. a) zákona o inspekci práce s pokutou až do výše 1.000.000 Kč, která odkazuje na ust. § 316 odst. 2 ZPr a spočívá v narušení soukromí zaměstnance na pracovišti; v kontextu judikatury Soudního dvora EU a Evropského soudu pro lidská práva, resp. i v kontextu judikatury Ústavního soudu České republiky, která se věnuje konceptu práva na soukromí, lze přesvědčivě dospět k závěru, že i v případě veřejného vystoupení, které se realizuje před uzavřeným okruhem osob, existuje na straně přednášejícího určitá míra soukromí, která může být například přenosem a zpřístupněním vystoupení široké veřejnosti narušena (z povahy věci je míra odlišná, jde-li o seminář, kde je 10 lidí, a o přednášku, kde je 300 lidí, ale i tak platí, že zde jistá míra soukromí, vyrůstající z přesvědčení, že informaci, kterou sděluji, sděluji pouze omezenému okruhu osob, se kterými jsem v tu dobu v interakci, existuje).

Závěrem stručně shrnuto a zhodnoceno, debatu nelze omezit pouze na rovinu, zda bude či nebude záznam pořizován, ale je třeba reflektovat všechny shora uvedené aspekty. Právnická fakulta by se měla vyvarovat situací, kdy by postupovala nelegálně, navíc vědomě.

Na úplný závěr je možné podotknout, že v rámci záměru pravděpodobně nebyl zcela a důsledně zvážen fakt, který pravděpodobně každého akademického pracovníka, který se podílí na přednáškové výuce, trápí ze všeho nejvíc, jímž je fakt, že byť se jedná o prezenční formu studia, docházka je rok od roku (zejména ve vyšších ročnících) horší. Zavedení předmětného opatření může tento nepříznivý trend ještě prohloubit. Navíc, a to taky není bez významu, lze mít za to, že v řadě případů student na přednášku nepůjde, jelikož si řekne, že si jí pak pustí před zkouškovým obdobím, aby měl informace tzv. čerstvé. To se však nestane. V takovém případě se k němu kupříkladu informace o chystané novelizaci atp., vůbec nedostane. To bude mít za důsledek

nabytí menšího množství potřebných vědomostí a znalostí. Může to však vést i k nespokojenosti na straně dotyčného studenta, která bude doprovázena poukazováním na to, že „v učebnici o této skutečnosti nic nebylo“ atp.

S právě uvedeným dále souvisí, že přednášky mají mít vzájemnou návaznost a mají být i podkladem pro semináře. Uvedené v předešlém odstavci může dále přispět k tomu, že student například přijde na 1. a 5. přednášku, přičemž bude předpokládat, že se před návštěvou na zbylé podívá na internetu. To však neudělá, takže mu 5. přednáška navazující na 4. předchozí nebude dávat smysl. To jej může vést k tomu, že na zbytek docházky již zcela rezignuje; není vyloučeno ani to, že student v rámci studentské ankety sdělí, že přednášející na přednášce 5. byl nesrozumitelný atd. O důsledcích ve vztahu k seminární výuce snad lépe ani neuvažovat.

Katedra věří, že shora uvedené teze vezme komise při svém jednání a zvažování v patrnost.

S pozdravem

JUDr. Jakub Morávek, Ph. D.
tajemník katedry

Vážená paní
doc. PhDr. Marta Chromá, Ph.D.
proděkanka pro přijímací řízení a informační technologie
-zde-

Praha, 8. září 2017

Věc: Vyjádření katedry trestního práva k otázce nahrávání přednášek

Vážená paní proděkanko,

dovolte mi, abych Vás informoval o postoji členů katedry k otázce nahrávání přednášek z oborů vyučovaných na katedře trestního práva ze strany studentů. Přednášející pedagogové se shodli na tom, že neudělují souhlas s pořizováním jakýchkoli zvukových či obrazových záznamů z přednášek, a to z mnoha důvodů, mezi něž patří například zájem na zachování akademických svobod nebo snaha o výchovné působení na studenty, jejichž zájmem by mělo být osobně se účastnit výuky na Právnické fakultě.

Zároveň sdělujeme, že takový souhlas bude dáván, stejně jako tomu bylo doposud, vždy v jednotlivých odůvodněných případech (např. hendikepovaným studentům).

S pozdravem

JUDr. Vladimír Pelc, Ph.D., v. r.
tajemník katedry trestního práva